

Solidarität mit den Protesten im Iran

Drei Reden auf Protestkundgebungen in Frankfurt/M

19.11. 2022 Opernplatz/FFM

30.12. 2022 Goethe-Universität/FFM

7.12.2022 Goetheplatz/FFM

Fassung in Deutsch-Englisch-Farsi-Hebräisch,
Arabisch-Türkisch-Kurdisch-Französisch

**Benjamin Ortmeier:
Rede auf der
Kundgebung
19.11.2022 Iran,
FFM Alte Oper,
(Abschrift)**

Weltweite Veranstaltung zum
Gedenken an die Opfer des stillen
Massakers im November 2019 im
Iran

Seien Sie dabei um eine
Wiederholung zu verhindern!

Die Zeit ist gekommen!

Unterstützen Sie die Revolution
im Iran!

**Frankfurt Alte Oper
am 19.11.2022
um 16:30 Uhr**

Liebe Freundinnen und Freunde,

Liebe Genossinnen und Genossen,

die **Revolution im Iran hat erst begonnen**, hat noch viel vor sich, denn es gibt noch die Hunderttausende Söldner, Konterrevolutionäre der sogenannten „Revolutionsgarde“, sowie Polizei und Militär – aber eins steht jetzt schon fest:

Dass in einem Land die Frauen so vorangegangen sind, ist **welthistorisch einmalig**, sie haben mitgenommen die Jugendlichen, die Schülerinnen und Schüler, die Studierenden, aber auch – und das ist wichtig – die Kurdinnen und Kurden und die nationalen Minderheiten in ganz Iran und auch die Beschäftigten in der Ölindustrie und anderer Industriezweige – der Beginn einer Revolution.

Und diese Revolution wird nicht zurückgehen. Nachdem das Schah-Regime gestürzt wurde, gibt es heute nur einen Weg vorwärts, **nicht zurück zum Schah und SAVAK, sondern vorwärts zur Demokratie, zur wirklichen Demokratie.**

Es ist von Anfang an klar gewesen, dass das iranische klerikal-faschistische Regime eine widerliche Diktatur ist, die schon 1981 verkündet hatte, **dass Israel vernichtet werden müsse**. Der Iran hat internationale Konferenzen mit den Nazis auch mit den deutschen Nazis, Horst Mahler, und anderen, durchgeführt, um **weltweit Judenfeindschaft** zu unterstützen.

Und nicht zuletzt: das ist die internationale konterrevolutionäre Bedeutung des iranischen Regimes, **die Unterstützung der Hamas, der Hisbollah** und anderer in der Welt agierenden faschistischen Gruppen und Organisationen. Auch die Raketen auf Israel, nicht nur auf die Ukraine, beruhen auf iranischer Unterstützung.

Aber, was mir noch wichtiger ist: Die großartige **Vorbildfunktion der iranischen Frauen** für alle weltweit für Solidarität eintretenden anderen demokratischen Frauen, die auch in ihren Ländern unterdrückt werden.

Wie ist es möglich, nicht berührt zu sein, auch wenn man eine palästinensische Frau ist, wenn man sieht, wie die Frauen im Iran unterdrückt werden, wie sie kämpfen und wie sie ermordet werden. Das muss jedes Herz rühren und deswegen, **auch wenn es mehrere Generationen dauert**, bin ich überzeugt, ganz überzeugt, dass das Vorbild heute der kämpfenden Frauen im Iran auch in mehreren Generationen nicht vergessen wird, **dass die Frauen, sei es in Israel, sei es im Gazastreifen sei es in Afghanistan, diesem Vorbild nacheifern werden**. Denn was gibt es Wichtigeres als den Kampf gegen das „Spalte und Herrsche“ weltweit. Damit schließe ich:

Das Wichtigste auf der Welt ist die Solidarität der „Verdammten dieser Erde“ gegen Ausbeutung und Unterdrückung. Ich wünsche mir eine siegreiche Revolution.

<https://youtu.be/i6ugMxnTYrE>

Rede von Prof. Dr. Benjamin Ortmeyer (Goethe-Universität Frankfurt/M) auf der Kundgebung der iranischen Studie- renden in der Goethe-Universität 30.11

Liebe Kommilitonen und Kommilitoninnen,- ihr wisst ja, dass das eigentlich heißt: Liebe Mitkämpferinnen und liebe Mitkämpfer: Studierende in der ganzen Welt haben oft, leider nicht immer, eine gute Rolle gespielt

Wissenschaft sollte sich um Menschlichkeit, um Humanität kümmern. Ein Wissenschaftler, der sich nicht politisch engagiert, - Albert Einstein wäre dagegen ein Vorbild, - hat die wissenschaftliche Ethik verlassen. Wenn er nicht gegen die Unterdrückung der Wissenschaft, gegen die Unterdrückung der freien Meinungsäußerungen auftritt, hat er sich ethisch disqualifiziert.

Als ehemaliges Mitglied des Senats der Goethe-Universität habe ich mit Erschrecken gehört, dass das Präsidium der Goethe-Universität heute hier nicht anwesend ist. Ich sehe jetzt auch nicht Dutzende von Dozentinnen und Dozenten hier - das ist nicht gut.

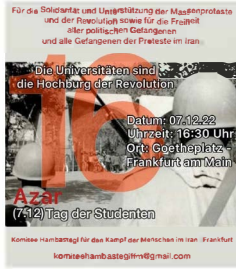
Vor vielen Jahre hat ein (im Untergrund im Frankreich) Überlebender des Holocaust, Ernest Jouhy, der hier Professor für Erziehungswissenschaften war, eine Initiative gegründet, um verfolgten WissenschaftlerInnen von Frankfurt, von der Goethe-Universität aus, Solidarität zu zeigen. Das war in den 60er Jahren. Die Wissenschaftler, die verfolgt wurden, die gefoltert wurden und fliehen mussten, kamen damals aus dem faschistischen Iran-Regime, dem Schah-Regime. Dann nach Chile 1973 mussten wir versuchen, hier die Leute zu betreuen, dann der Militärputsch in der Türkei, dann nach Chomeini WissenschaftlerInnen aus dem Iran, **dann aus der ganzen Welt - jene WissenschaftlerInnen, die für Recht und Gerechtigkeit kämpfen.**

Es ist einfach so, dass Wissenschaftler auf der ganzen Welt auch in den Anfängen der Wissenschaft, ob in China, in Arabien – Alexandria – ob im Iran oder im alten Griechenland, auf zwei Säulen beruhten und die müssen eisern verteidigt werden: Auf Tatsachen und auf Logik, auf Beweise. Tatsachen und Logik muss man verbinden, verbinden auch mit den alten humanistischen Tugenden, auf die ich heute hinweisen möchte, weil sie im Kampf auch für die Wissenschaftsfreiheit von großer Bedeutung sind. Es sind vier Punkte, die man sich leicht merken kann: **Gerechtigkeit, Mut, Klugheit und Angemessenheit.**

Wir alle, die wir mit Wissenschaft beschäftigt sind, sind **internationalistisch** aufgestellt, denn diese Prinzipien gelten überall auf der Welt. Wir alle, die wir für Wissenschaftsfreiheit kämpfen, wissen, dass wir gegen Ungerechtigkeit, gegen Dummheit, gegen Feigheit und gegen ein unangemessenes Verhalten ankämpfen müssen.

Ich sehe mit einem lachenden und einem weinenden Auge, was im Iran passiert, und hoffe, dass dort vor allem die Frauen, die Jugendlichen, aber auch die Leute in den kurdischen Gebieten, alle, auch in den Fabriken, die gegen dieses Regime kämpfen, mit großem Mut, mit großem Gerechtigkeitssinn, mit großer Klugheit und auch mit angemessenen und nötigen Mitteln gegen die drohenden Massaker im Iran sich wehren werden und diesem Regime weiter die Stirn bieten.

Schau dir Benjamin Ortmeyers Video an! #TikTok <https://vm.tiktok.com/ZMF4AjMsd/>

Rede von Benjamin Ortmeier auf dem Goetheplatz in Frankfurt am Main am 7.12.2022

Liebe Freundinnen und Freunde, lieben Genossinnen und Genossen, liebe Studentinnen und Studenten – früher waren es nur Studenten.

Bewegung der Studierenden

In Deutschland waren die ersten Studenten, die vor über 200 Jahren gekämpft haben, Studenten in Heidelberg 1812. Als Judenfeinde gegen die jüdische Bevölkerung vorgegangen sind, haben diese Studierende mit dem Degen in der Hand die Judenfeinde vertrieben. In der Nazizeit dagegen waren die Studierenden leider bei den ersten, die den Nazis gefolgt, in ihrer großen Mehrheit gefolgt sind.

So gibt es in jedem Land eine eigene Geschichte der Studierenden-Bewegung, ihr kennt die Geschichte der Studentenbewegung Irans natürlich viel besser als ich. Es gab 1968 in Frankreich und in Deutschland die große Studierenden-Bewegung, damals gegen das Schah-Regime und gegen viele Ungerechtigkeiten auf der Welt.

Revolution

Die Universitäten sind Hochburgen der Revolution, heißt es in der Einladung. Revolution ist ein großes, ein wichtiges Wort. Es soll heißen, dass man keine Kompromisse mit der reaktionären Regierung im Iran eingehen wird. Revolution heißt auch, dass es eine Sache ist, die nicht von Studierenden alleine durchgeführt werden kann, dazu sind wesentlich mehr Menschen nötig und in diese Richtung bewegt sich ja auch die Bewegung im Iran heute, in die Richtung der Fabriken und in die Richtung gemeinsam mit der kurdischen Freiheitsbewegung. Der Gegner der Revolution im Iran ist ja auch nicht schwach, er hat 100.000 in dieser konterrevolutionären Miliz Organisation die sich absurderweise „Revolutionsgarde“ nennt. Allein das ist kein kleiner Gegner.

Vier Jahre vor der 1848-Revolution in Deutschland, im Jahre 1844, hat Karl Marx den damals Studierenden einen Satz mitgegeben, den ich hier wiederhole. Studierende sind klar für die „Waffe der Kritik“ zuständig: Für die Waffe der Kritik, also der Enttarnung, der Aufdeckung dessen was vertuscht wird. Aber die „Waffe der Kritik kann die Kritik der Waffen nicht ersetzen“, eine bittere Wahrheit die Marx ausspricht und auch schon revolutionäre Kräfte in anderen Ländern wie in Chile am eigenen Leib erfahren haben - und diese bittere Wahrheit wollte ich heute wiederholen.

„Internationale der Gefolterten“.

Es gibt ein weiteres Thema, das mir am Herzen liegt, das ist die Solidarität mit der „Internationale der Gefolterten“. Das, was in den iranischen Gefängnissen passiert, was in vielen Gefängnissen der Welt schon passiert ist und passiert, ist folgende: Dass man Menschen foltert, um sie einzuschüchtern, um sie zu Geständnissen zu bringen, oder auch um mit quasi wissenschaftlich-medizinischen Methoden Informationen über andere kämpfenden Menschen herauszubekommen. Die das überlebt haben und die aus den Gefängnissen kommen - das ist weltweit eine „Internationale der Gefolterten“. Und um diese Gefolterten müssen wir uns selbstverständlich ganz besonders kümmern, denn sie sind gezeichnet für ihr Leben und ist ein wichtiger Teil unserer Solidarität sich gerade mit den Gefolterten zu solidarisieren, ob sie nun darüber reden wollen oder ob sie darüber schweigen wollen: Wir müssen sie umarmen und müssen bei ihnen sein.

Doppel moral deutscher Politiker

Ein letzter Aspekt, vielleicht sind Sie anderer Meinung, ich möchte etwas zu den deutschen Politikern sagen, über das, was man Doppel moral nennt. Das zeigt sich bei ihnen. Ich liebe diese Leute nicht, ich glaube nicht an sie und ich habe keine Hoffnung in diese Politiker. Sie werden nicht die Sache im Iran vorantreiben, sie haben seit Jahrzehnten ein einziges klares Ziel und das kann man in drei Worte fassen: Profit, Profit, Profit. Die Menschen im Iran und in der ganzen Welt, die ausgebeutet und unterdrückt werden, müssen sich auf sich selbst verlassen - das ist der wichtigste Punkt, den ich noch sagen wollte. Vielen Dank.

VIDEO YOUTUBE

<https://youtu.be/z9Oh0b2nXU>

Benjamin Ortmeyer: Rede auf der Kundgebung 19.11.2022 Iran, FFM (Abschrift)

Weltweite Veranstaltung zum
Gedenken an die Opfer des stillen
Massakers im November 2019 im
Iran

Seien Sie dabei um eine
Wiederholung zu verhindern!

Die Zeit ist gekommen!

Unterstützen Sie die Revolution
im Iran!

**Frankfurt Alte Oper
am 19.11.2022
um 16:30 Uhr**

دوستان عزیز،

رفقای عزیز،

انقلاب در ایران شروع شده است و هنوز راه درازی در پیش دارد، زیرا هنوز موانع زیادی وجود دارد از قبیل صدها هزار

مزدور، نیروهای سرکوب انقلاب موسوم به «سپاه انقلاب» و همچنین پلیس و ارتش - اما یک چیز از قبل مشخص است:

این در تاریخ جهان بی نظیر است که زنان در یک کشور چنین پیشرفتی داشته اند که همراه با آنها جوانان، دانش آموزان، دانشجویان، و همچنین - و این مهم است - کردها و اقلیت های ملی در سراسر ایران و همچنین کارگران صنعت نفت و سایر صنایع قرار گرفته اند - این نشانه آغاز یک انقلاب است که عقب نشینی نمی کند.

پس از سرنگونی رژیم شاه، امروز فقط یک راه وجود دارد، نه بازگشت به شاه و ساواک، بلکه پیش به سوی دموکراسی، به سوی دموکراسی واقعی.

از ابتدا مشخص بود که رژیم فاشیست آخوندی ایران، دیکتاتوری نفرت انگیزی هست، چنانکه در اوایل سال ۱۹۸۱ اعلام کرد

که اسرائیل باید نابود شود.

حکومت ایران کنفرانس های بین المللی با همراهی نازی ها و همچنین نازی های آلمان از قبیل هورست مالر و دیگران برای حمایت از یهودستیزی در سراسر جهان برگزار کرده اند.

و نکته آخر:

اهمیت رژیم ایران در حمایت از نیروهای ضد انقلابی بین المللی از قبیل حماس، حزب الله و سایرین در جهان و نقش آنها در

این گروه ها و سازمان های فاشیستی است. همچنین موشک هایی که نه فقط اسرائیل را بلکه اوکراین را نیز هدف می گیرند، مبتنی بر حمایت ایران هستند.

اما آنچه برای من مهمتر است: الگوی بزرگ زنان ایرانی برای تمام زنان آزادی خواه دیگر در سراسر جهان است که در همبستگی با زنان تحت ستم کشور های خود، ایستادگی می کنند.

چطور ممکن است اگر بطور مثال یک زن فلسطینی باشی تحت تاثیر قرار نگیری وقتی می بینی چگونه زنان ایرانی تحت ستم هستند، چگونه مبارزه می کنند و چگونه در این راه مبارزه کشته می شوند.

این باید قلب هر انسانی را تحت تاثیر قرار دهد و به همین دلیل است، که من معتقدم، حتی اگر چند نسل طول بکشد، این الگوی امروزی زنان مبارز ایرانی برای نسل های بعدی باقی خواهد ماند.

من با صراحت اعتقاد دارم که الگوی این زنان مبارز در ایران، حتی در چندین نسل آینده، فراموش نخواهد شد و اینکه زنان، چه در اسرائیل، چه در نوار غزه، چه در افغانستان، از این الگو تقلید خواهند کرد. زیرا چه چیزی مهمتر از مبارزه با «تفرقه بینداز و حکومت کن» در سراسر جهان است.

با این جمله صحبت خود را خاتمه می دهم: مهمترین چیز در جهان همبستگی در مقابل "لعنت شدگان این زمین" بر علیه استثمار و

ظلم است.

آرزوی یک انقلاب پیروزمند را دارم.

<https://youtu.be/i6ugMxnTYrE>

Rede von Prof. Dr. Benjamin Ortmeyer (Goethe-Universität Frankfurt/M) auf der Kundgebung der iranischen Studie- renden in der Goethe-Universität 30.11.22

سخنرانی پرفسور دکتر بنیامین اورتمایر در تجمع دانشجویان در دانشگاه گوته فرانکفورت در حمایت از دانشجویان ایرانی.

همکلاسی های عزیز، و همانطور که شما می دانید همزمان گرامی: دانشجویان در تمام دنیا همیشه نقش خوبی را بازی نکرده اند.

دانش و دانشمندان باید خود را برای انسانیت و حقوق انسانی درگیر کنند و اهمیت قائل باشند. یک دانشمند که در موضوعات سیاسی دخالت نمی کند (خود را بی طرف می داند)/آلبرت انیشتین برای نمونه در نقطه مقابل آن بود/ اخلاق علمی را ترک کرده است و اگر در مورد سرکوب علم، سرکوب آزادی بیان صحبت نکند در واقع از نظر اخلاقی خود را رد صلاحیت کرده است.

به عنوان یکی از اعضای سابق مجلس سنای دانشگاه گوته، از شنیدن این که کمیته اجرایی دانشگاه گوته امروز اینجا نیست، شوکه شدم. من هم اینجا ده ها مدرس نمی بینم و این خوب نیست.

سال ها پیش ارنست جوهری که یک بازمانده هلوکاست (در زیر زمینی در فرانسه) بود و در اینجا پرفسور علوم تربیتی بود، در ابتکاری برای همبستگی با اساتید و دانشمندان تحت تعقیب در فرانکفورت، دانشگاه گوته انجمنی را راه اندازی کرد. این مربوط به دهه 60 بود. دانشمندان زیادی تحت تعقیب قرار گرفته بودند، شکنجه شدند و مجبور به فرار شدند بسیاری از آنان از رژیم فاشیستی شاه فرار می کردند، پس از آن و در طول سال های 1973 و پس از کودتای شیلی و ترکیه و بعد از آن دانشمندانی که از ترس خمینی مجبور به فرار بودند ما باید سعی می کردیم از آنان در اینجا دفاع و مراقبت کنیم همچنین دانشمندانی دیگر از سرتاسر جهان که برای قانون و عدالت مبارزه می کردند.

دانشمندان و دانش از ابتدای تاریخ چه در چین یا در عربستان و اسکندریه و چه در ایران قدیم و یا یونان باستان بر دو پایه استوار بوده است که باید قاطعانه از آن دفاع نمود: بر حقایق و بر منطق، این دو به هم مرتبط هستند و همچنین بر فضیلت های انسان گرایانه نیز مرتبط اند، موضوعی که در مبارزه برای آزادی های آکادمیک نیز اهمیت دارد. چهار نکته که ما باید به آن توجه کنیم شامل عدالت، شجاعت، هوش و کفایت است.

همه ما که درگیر علم هستیم انترناسیونالیست هستیم، زیرا این اصول در همه جای دنیا اعمال می شود. همه ما که برای آزادی آکادمیک مبارزه می کنیم می دانیم که باید با بی عدالتی، علیه حماقت، علیه بزدلی و علیه رفتارهای ناشایست مبارزه کنیم.

من آنچه را که در ایران اتفاق می افتد با احساسات مختلط می بینم و امیدوارم که بالاتر از همه زنان، جوانان، بلکه مردم مناطق کردنشین، همه از جمله کسانی که با شجاعت و درایت فراوان در کارخانه ها علیه این رژیم می جنگند و همچنین با ابزار مناسب و ضروری در برابر کشتارهای قریب الوقوع در ایران آماده دفاع شوند و به سرپیچی از این رژیم ادامه دهند.

Rede von Benjamin Ortmeyer auf dem Goetheplatz in Frankfurt/M am 7.12.2022

متن سخنرانی پروفیسور اورت مایر در میدان گوته فرانکفورت در تاریخ 07.12.22

خانم ها و آقایان محترم، رفقا و دانشجویان عزیز،

خیزش دانشجویی

در آلمان برای نخستین بار در حدود 200 سال پیش دانشجویان در سال 1821 در هایدلبرگ هنگامی که یهودی ستیزان آلمانی بر علیه مردم یهودی آلمان برخاسته بودند دانشجویان با شمشیر های بر افراخته در دست با یهود ستیزان مبارزه و آنها را پراکنده کردند.

متأسفانه در دوران چیره گی نازی ها در آلمان بر عکس ماجرای هایدلبرگ، خیل عظیمی از این دانشجویان از نازی ها حمایت کرده و در اکثر موارد دنباله رو آنان گردیدند.

به هر حال در هر کشوری، تاریخی از این مبارزات دانشجویان وجود دارد، شما در واقع تاریخ مبارزات دانشجویان ایران را بهتر از من بخاطر دارید و می دانید که در سال 1968 در فرانسه و آلمان جنبش عظیم دانشجویی بر علیه رژیم شاه و برای عدالت اجتماعی جهانیگیر شد.

انقلاب

دانشگاه ها سنگر انقلاب اند، پذیرش این که انقلاب پدیده ای عظیم و عمیقی است و تنها یک لغت و واژه نیست، این نکته بیان گوی آن است که ما هرگز نباید با این رژیم ارتجاعی در ایران مماشات کنیم و این نیز به این معناست که انقلاب تنها پدیده ای نیست که بتواند فقط بدست دانشجویان و توسط آنها به انجام رسد، از این روست که باید گفت انقلاب امروز ایران در راستای جنبش کارگران و اجتماعات مردمی و با همیاری قیام آزادی خواهی کوردهای ایران است.

مخالفین انقلاب ایران که تقریباً حدود 100 هزار نفر را بالغ می شوند و به دروغ خود را محافظین انقلاب (پاسداران) می نامند آنان کوچکترین مخالفین انقلاب اند.

من امروز قصد دارم سخنی را که مارکس حدود چهار سال قبل از انقلاب 1848 در نطقی برای دانشجویان آلمانی ایراد کرد دوباره یاد آوری کنم که: دانشجویان فقط مسئولند به اسلحه ی انتقاد مسلح باشند، یعنی افشا گری و آشکار نمودن آنچه را که سعی در توان جایگزینی اسلحه کرد باید به کار گیرند. حقیقت تلخی که مارکس بیان کرده بود را امروزه در کشور های دیگر از جمله شیلی با مردمی که آن را با پوست و استخوان خود لمس کرده اند می توان مثال زد.

و من باز میل دارم آن را اینجا تکرار کنم که: دانشجویان فقط وظیفه دارند که به اسلحه انتقاد مسلح شوند.

شکنجه شده گان جهانی

موضوعی که همواره آرزوی قلبی من بوده و من را به تکرار آن مجبور می کند همبستگی جهانی با شکنجه شده گان در زندان های رژیم جمهوری اسلامی و دیگر زندانیان در سایر کشور های جهان می باشد.

این وظیفه و مسئولیت ماست که بگوییم شکنجه انسان ها در جهت تحقیر و شکستن کرامت انسانی برای دست یابی به اعتراف اجباری است، که با متد پژوهش های علم پزشکی و کسب اطلاعات از وضعیت کاملاً خصوصی زندانی برای اعترافات بیشتر و یا از طریق سایر زندانیان انجام می گردد.

وظیفه ما در قبال این رفتار رژیم مراقبت ویژه و پرستاری مداوم از شکنجه شده گان است، زیرا که آنها اثرات و صدمات این شکنجه ها را تا آخر عمر با خود حمل می کنند. این بخش مهمی از حمایت و همبستگی ما با شکنجه شده گان است چه آن هایی که سکوت می کنند و چه آن های که می خواهند سکوتشان را بشکنند و مایل اند با ما صحبت کنند، بر ما واجب است که آن ها را با آغوش باز پذیرا شویم.

دوگانگی شخصیت در سیاستمداران آلمانی

در نهایت درباره آن چیزی که شاید شما نظر دیگری نسبت به آن داشته باشید صحبت کنم، گمان ندارم که شما و من امید زیادی برای تحقق خواست های مان به این سیاستمداران داشته باشیم، آنها نمی خواهند که در این موارد (شکنجه، زندان) به رژیم ایران فشار بیاورند، آنها سال هاست که فقط یک نوع سیاست ثابت و روشنی را در قبال ایران رهنمود خود کرده اند، سود، منافع و این است استاندارد دوگانه شخصیت سیاستمداران آلمان در مقابل انسان های تحت ستم و استثمار شده در ایران و البته سایر نقاط جهان.

من می خواهم در خاتمه این حقیقت تلخ را اینجا باز گو کنم که: مردم ایران و جهان تنها باید به خود ایمان داشته و به خود اتکا کنند.

متشکرم

Benjamin Ortmeier: Rede auf der Kundgebung 19.11.2022 Iran, Frankfurt am Main (Abschrift)

Benjamin Ortmeier: Speech at the rally November 19, 2022 Iran, FFM Alte Oper, (transcript)

Dear Friends, Dear Comrades,

The revolution in Iran has only just begun, and still has a long way to go. There are hundreds of thousands of mercenaries and counter-revolutionaries of the so-called "Revolutionary Guard", as well as police and military – but one thing is already certain:

The women in this country have gone forward in such a unique way in world history, that they have mobilized not only the young generation, pupils and students, but also – and this is important – the Kurds and the national minorities in the whole of Iran, as well as the employees in the oil industry and other branches of industry. It is the beginning of a revolution.

And this revolution will not go backwards. Today there is only one way forward, not back to the Shah and SAVAK, but forward to democracy, real democracy.

It has been clear from the beginning that the Iranian clerical-fascist regime is a disgusting dictatorship as they proclaimed as early as 1981 that Israel must be destroyed. Iran has held international conferences with the Nazis from all over the world – including German Nazis like Horst Mahler and others – to support Jew-hostility worldwide.

And last but not least: The Iranian regime is of international counter-revolutionary importance: it's support of Hamas, Hezbollah and other fascist groups and organizations operating in the world. The missiles on Israel, as well as on Ukraine, are based on Iranian support.

But, what is even more important to me, is the great example set by Iranian women for all other democratic women around the world standing up for solidarity, who are also oppressed in their countries.

How is it possible not to be touched, when you see how women in Iran are oppressed, how they struggle and how they are murdered. This must touch every heart and therefore, I am completely convinced, that this example will not be forgotten for several generations to come.

Women, whether in Israel, whether in Gaza, whether in Afghanistan, will emulate this example. For what is more important than the struggle against the "divide and rule" (divide et impera) worldwide. Let me conclude:

The most important thing in the world is the solidarity of the "wretched of this earth" against exploitation and oppression. I wish for a victorious revolution of the "damned of this earth" against exploitation and oppression. I wish for a victorious revolution.

<https://youtu.be/i6ugMxnTYrE>

**Rede von Prof. Dr. Benjamin Ortmeier
(Goethe-Universität Frankfurt/M) auf der Kundgebung der
iranischen Studierenden in der Goethe-Universität**

**Speech by Prof. Dr. Benjamin Ortmeier
(Goethe University Frankfurt/M) at the rally of the Iranian
students in the Goethe University**

Dear fellow students (deu. Kommilitonen),- you know that this actually means: Dear fellow fighters: students all over the world have often, unfortunately not always, played a good role. Science should care about humanity, about humanity. A scientist who does not engage himself politically - Albert Einstein would be an example against it - has left the scientific ethics. If he does not stand up against the suppression of science, against the suppression of the free expression of opinion, he has ethically disqualified himself.

As a former member of the Goethe University Senate, I was shocked to hear that the Goethe University Presidium is not present here today. I don't see dozens of faculty here either - that's not good.

Many years ago, the Holocaust survivor Ernest Jouhy (who survived in the underground in France), who was a professor of education here, founded an initiative here to show solidarity to persecuted scientists. That was in the 1960s. The scientists who were persecuted, who were tortured and had to flee, at that time came from the fascist Iran regime, the Shah regime. Later in 1973 we had to try to take care of people from Chile, afterwards after the military coup in Turkey they came from Turkey, then after Khomeini scientists from Iran came again. Scientists from all over the world fighting for law and justice.

It's simple: science all over the world, even in the early days of science, whether in China, in Arabia - Alexandria - whether in Iran or in ancient Greece, was based on two pillars, and they have to be defended at all time: On facts and on logic, on evidence. Facts and logic must be combined with the old humanistic virtues, which I would like to point out today, because they are of great importance in the fight for scientific freedom. There are four points that are easy to remember: Justice, Courage, Prudence, and Reasonableness.

All of us who are engaged in science are internationalists, because these principles apply everywhere in the world. All of us who fight for freedom of science know that we have to fight against injustice, against stupidity, against cowardice and against unreasonable measures.

I see with an laughing and an crying eye what is happening in Iran, and I hope that, especially the women, the young people, but also the people in the Kurdish regions, all of them, also in the factories, who are fighting against this regime, will fight with great courage, with great sense of justice, with great wisdom and also with appropriate and necessary means against the injustice.

Translated with www.DeepL.com/Translator (free version)

Schau dir Benjamin Ortmeyers Video an! #TikTok <https://vm.tiktok.com/ZMF4AjMsd/>

Speech by Benjamin Ortmeyer at Goetheplatz in Frankfurt am Main on 7.12.2022

Dear friends, dear comrades, dear students - in the past it was only students.

Movement of the students

In Germany, the first students who fought over 200 years ago were students in Heidelberg in 1812. When enemies of the Jews acted against the Jewish population, these students, rapier in hand, drove the enemies of the Jews away.

In the Nazi period, on the other hand, students were unfortunately among the first to follow the Nazis in their vast majority.

Each country has its own history of student movements. You know the history of the student movement of Iran much better than I do, of course. There was the great student movement in 1968 in France and in Germany, at that time against the Shah regime and against many injustices in the world.

Revolution

Universities are strongholds of revolution, the invitation says. Revolution is a big word, an important word. It means that there will be no compromise with the reactionary government in Iran. Revolution also means that it cannot be carried out by students alone. Much more people are necessary and the movement in Iran today moves also in this direction, in the direction of the factories and in the direction together with the Kurdish freedom movement. The enemy of the revolution in Iran is not weak either, he has 100,000 in this counter-revolutionary militia organization which absurdly calls itself "Revolutionary Guard". That alone is not a small opponent.

Four years before the 1848 revolution in Germany, in 1844, Karl Marx gave the students of that time an important message, which I'll repeat here. Students are unmistakably responsible for the "weapon of critique": The weapon of critique, that is, the unmasking, the exposure of what is being covered up. But the "weapon of critique cannot replace the critique of weapons", a bitter truth that Marx expresses and that revolutionary forces in other countries, like Chile, have experienced first-hand - and I wanted to repeat this bitter truth today.

"International of the Tortured".

There is another issue that is close to my heart, and that is solidarity with the "International of the Tortured." What is happening in Iranian prisons, what has happened and is happening in many prisons around the world, is this: People are tortured to intimidate them, in order to make them confess, or even to get information about other struggling people with quasi-scientific-medical methods. Those who have survived this and come out of the prisons - this is an "international of the tortured" worldwide. And of course, we must take special care of these tortured people, because they are marked for life and it is an important part of our solidarity to stand with them, whether they want to talk about it or whether they want to keep quiet about it: We have to embrace them and we have to stand by their side.

Double standards of German politicians

I would like to say one last thing, something about German politicians, maybe you disagree, about what is called double standards. It shows with them. I don't love these people, I don't believe in them, and I have no hope in these politicians. They are not going to advance the cause in Iran, they have had one clear goal for decades and that can be summed up in three words: Profit, profit, profit. The people in Iran and around the world who are being exploited and oppressed have to rely on themselves - that's the most important point I wanted to make. Thank you very much.

Benjamin Ortmeier:
Rede auf der
Kundgebung
19.11.2022 Iran,
FFM Alte Oper,
(Abschrift)

נאומו של בנימין אורטמייר
 נאום בעצרת 19 בנובמבר 2022 איראן, (FFM Alte Oper, תמליל)

חברים חברות יקרים,

המהפכה באיראן רק החלה ועדיין יש עוד דרך ארוכה לעבור. יש עדיין מאות אלפי שכירי חרב, אנטי-מהפכנים של מה שנקרא "כוחות משמר המהפכה האיסלאמית", כמו גם המשטרה והצבא - אבל דבר אחד כבר בטוח:

העובדה שנשים נטלו את ההובלה במדינה בדרך זו, היא ייחודית בהיסטוריה העולמית, הן סחפו עימן את הצעירים, תלמידי בית הספר, את הסטודנטים, אך גם - וזה חשוב - את הכורדים והמיעוטים הלאומיים בכל רחבי איראן כמו כן את אותם עובדים בתעשיית הנפט ובתעשיות אחרות, זוהי תחילתה של מהפכה.

והמהפכה הזו לא תיסוג. אחרי שמשטר השאה הופל, יש היום רק דרך אחת קדימה, לא חזרה לשאה ולסאוואק, אלא קדימה לדמוקרטיה, דמוקרטיה אמיתית.

כבר מההתחלה היה ברור שהמשטר הפשיסטי הפקידותי של איראן הוא דיקטטורה מגעילה שהכריזה כבר ב-1981- שיש להשמיד את ישראל. איראן קיימה ועידות בינלאומיות עם הנאצים כולל הנאצים הגרמנים כמו הורסט מאהלר ואחרים כדי לתמוך באנטישמיות ברחבי העולם.

ואחרון חביב: המשמעות הבינלאומית האנטי-מהפכנית של המשטר האיראני היא: תמיכה בחמאס, חיזבאללה וקבוצות וארגונים פשיסטים אחרים הפועלים בעולם. הטילים המכוונים לא רק אל ישראל, אלא גם אל אוקראינה, מבוססים על תמיכה איראנית.

אבל, מה שחשוב לי עוד יותר הנשים האיראניות שמשמשות גם כמודל לחיקוי עבור כל הנשים הדמוקרטיות האחרות ברחבי העולם שעומדות למען הסולידריות, שגם הן מדוכאות במדינותיהן.

איך אפשר שלא להיות מרוגש, לראות את הנשים הנרדפות באיראן, איך הן נלחמות ואיך הן נרצחות. זה חייב לגעת בכל לב ולב ובגלל זה, אני משוכנע, משוכנע לחלוטין, גם אם זה ייקח כמה דורות, שהדוגמה של הנשים הלוחמות הללו באיראן היום לא תישכח לדורות. נשים, תהיינה בישראל, ברצועת עזה או באפגניסטן, יחקו את הדוגמה הזו. כי מה יכול להיות חשוב יותר מהמאבק ב"הפרד ומשול" ברחבי העולם.

עם זאת אני אסגור:

הדבר החשוב ביותר בעולם הוא הסולידריות של "ארורי כדור הארץ הזה" נגד ניצול ודיכוי. אני מייחל למהפכה מנצחת

Rede von Prof. Dr. Benjamin Ortmeier (Goethe-Universität Frankfurt/M) auf der Kundgebung der iranischen Studie- renden in der Goethe-Universität 30.11

נאומו של פרופ' דר. בנימין אורטמיייר

עצרת הסטודנטים האיראנים

באוניברסיטת גתה פרנקפורט 30.11.22 (תמליל)

עמיתים עמיתות יקרים, סטודנטים סטודנטיות יקרים, - אתם יודעים את זה בעצם אומר: חברות וחברים יקרים לנשק: סטודנטים בכל העולם למרבה הצער לא תמיד, אך לעתים קרובות שיחקו תפקיד חשוב.

המדע צריך לדאוג לאנושיות האדם ולהומניסטיות.

מדען או חוקר שאינו מעורב פוליטית - אלברט איינשטיין, יהיה מודל לחיקוי להפך, אם הוא לא מביע דעה כנגד דיכוי המדע, נגד דיגוי חופש הביטוי הוא הוא פסל את עצמו מבחינה אתית.

כחבר לשעבר בסנאט של אוניברסיטת גתה, אני בהלם שאף אחד מהוועד הפועל של אוניברסיטת גתה לא נמצא כאן היום. אני גם אני לא רואה פה עשרות מרצים או מרצות - זה לא טוב.

לפני שנים רבות ניצול השואה (מהמחתרת בצרפת, ארנסט ג'והי, שהיה פרופסור למדעי החינוך כאן, ייסד יוזמה להפגין סולידריות למדענים נרדפים מפרנקפורט, מאוניברסיטת גתה, זה היה בשנות ה-60 המדענים שנרדפו שעונו ונאלצו לברוח בזמנו מהמשטר האיראני הפשיסטי, משטר השאה.

ואז היינו צריכים לנסוע לצ'ילה ב-1973 - לנסות לעזור לאנשים, אחר כך בהפיכה הצבאית בטורקיה, ואחר כך מדענים חומייני מאיראן, ואז מרחבי העולם - כל אותם מדענים שנלחמים למען החוק והצדק.

זה פשוט כך, שמדענים ברחבי העולם גם בראשית הימים של המדע, בין אם בסין, בארצות ערב - אלכסנדריה - בין אם באיראן ובין אם ביוון העתיקה, התבססו על שתי עמודות ועליהן יש להגן עליהם בתוקף: על העובדות

ועל ההיגיון, ועל הראיות. עובדות והיגיון צריכות להיות מחוברות, מחוברות גם עם המעלות ההומניסטיות העתיקות שעליהן אני מצביע היום כי יש להן חשיבות רבה גם במאבק על החופש האקדמי.

ישנן ארבע נקודות שקל לזכור: צדק, אומץ, חוכמה ונאותות.

כל אחד מאיתנו שעוסק במדע מוגדר כאינטרנציונליסט/ית, כי העקרונות הללו חלים בכל מקום בעולם.

כולנו שנלחמים על חופש אקדמי יודעים שצריך להילחם נגד אי צדק, נגד טיפשות, נגד פחדנות ובהתנהגות בלתי הולמת.

אני רואה את מה שקורה באיראן ברגשות מעורבים ומקווה שהנשים והצעירים שם בפרט, אבל גם האנשים שבאזורים הכורדים, כולם, כולל במפעלים נלחמים נגד המשטר הזה, באומץ רב, בחוש צדק רב, חוכמה רבה וגם בנאותות ובאמצעים הדרושים בכדי להגן על עצמם מפני מעשי הטבח הממשמשים ובאים באיראן ובכדי להמשיך ולהתריס נגד המשטר הזה.

Rede von Benjamin Ortmeier auf dem Goetheplatz in Frankfurt am Main am 7.12.2022

נאום של בנימין אורטמייר
ב Goetheplatz - בפרנקפורט אם מיין
7.12.2022
(תמליל)

חברים וחברות יקרים, סטודנטים וסטודנטיות יקרים - פעם זה היה רק סטודנטים.
תנועת הסטודנטים

בגרמניה, הסטודנטים הראשונים שנלחמו לפני יותר מ-200 שנה היו סטודנטים בהידלברג. 1812 כאשר אויבי היהודים התקיפו את הקהילות היהודיות, המשיכו הסטודנטים הללו לגרש את אלו עם חרבות בידיהם.

בעידן הנאצי, לעומת זאת, הסטודנטים היו למרבה הצער בין הראשונים שהלכו בעקבות הנאצים, ברוב גדול.

לכל מדינה יש את ההיסטוריה שלה עם תנועות הסטודנטים, אתם מכירים את ההיסטוריה של תנועת הסטודנטים באיראן הרבה יותר טוב ממני, כמובן. בשנת 1968 בצרפת ובגרמניה הייתה את תנועת הסטודנטים הגדולה, כנגד משטר השאה ונגד עוולות רבות בעולם.

מִהְפָּכָה

האוניברסיטאות הן מעוז המהפכה, כמו שרשום בהצמחה. מהפכה היא מילה גדולה וחשובה. זה אומר שאי אפשר לעשות פשרות עם הממשלה הריאקציונרית באיראן. מהפכה כמו כן איננה יכולה להיעשות ולהתבצע על ידי סטודנטים בלבד, יש צורך בהרבה יותר אנשים שינועו בכיוון הזה התנועה באיראן כיום נעה בכיוון הזה, לכיוון המפעלים ולכיוון המשותף עם תנועת החירות הכורדית. המתנגד למהפכה באיראן אינו חלש, הוא ארגון של 100,000 אנשי מיליציה אנטי מהפכנים שבאופן אבסורדי קורא לעצמו "משמר המהפכה". הוא לבדו הינו יריב לא קטן.

ארבע שנים לפני מהפכת 1848 בגרמניה, בשנת 1844 - קרל מרקס, אמר משפט לסטודנטים דאז שאחזור עליו כאן. סטודנטים הם בברור אחראים ל"נשק של ביקורת": "על נשק הביקורת, כלומר חשיפת מסיכה, חשיפת מה שמסתירים. אבל "נשק הביקורת לא יכול להחליף את הביקורת על הנשק", "אמת מרה של מרקס לדבר וכבר חוו כוחות ריאקציוניים במדינות אחרות כמו צ'ילה ממקור ראשון - ועל האמת המרה הזו רציתי לחזור היום. "הבינלאומי של המעונים".

יש עוד נושא שקרוב לליבי, והוא הסולידריות עם האינטרנציונל של המְעוֹנָה. "מה שקורה בבתי הכלא האיראניים, מה שקורה בבתי כלא רבים ברחבי העולם מה שכבר קרה וקורה הוא זה: לענות אנשים כדי להפחיד אותם, להפחיד אותם להביא וידויים, או להשיג מידע בשיטות מעין-מדעיות-רפואיות כדי להשיג מידע על אנשים לוחמים אחרים. אלו ששרדו ואלו מבתי הכלא - אלו" אינטרנציונל של המעונים "ברחבי העולם. ועל המעונים הללו אנחנו חייבים לטפל בהם במיוחד, כי הם מסומנים לכל החיים וחלק חשוב מהסולידריות שלנו הוא להראות סולידריות עם המעונים, אם הם רוצים לדבר על זה או אם הם רוצים לשתוק: אנחנו חייבים לחבק אותם וחייבים להיות איתם.

מוסר כפול של פוליטיקאים גרמנים.

נקודה אחרונה, אולי יש לכם דעות שונות, אני רוצה לומר משהו על הפוליטיקאים הגרמנים לומר על מה שנקרא מוסר כפול. זה מופיע אצלם. אני לא אוהב את האנשים האלה, אני לא מאמין בהם ואין לי תקווה בפוליטיקאים הללו. הם לא יקדמו שום דבר באיראן, יש להם מטרה אחת ברורה במשך עשרות שנים וניתן לסכם זאת בשלוש מילים: רווח, רווח, רווח. תושבי איראן וברחבי העולם שמנוצלים ומדוכאים צריכים לסמוך על עצמם - זו הנקודה העיקרית שרציתי להבהיר. תודה רבה.

Benjamin Ort-meyer: Rede auf der Kundgebung 19.11.2022 Iran, FFM Alte Oper, (Abschrift)

Weltweite Veranstaltung zum Gedenken an die Opfer des stillen Massakers im November 2019 im Iran
Seien Sie dabei um eine Wiederholung zu verhindern!
Die Zeit ist gekommen!
Unterstützen Sie die Revolution im Iran!
Frankfurt Alte Oper am 19.11.2022 um 16:30 Uhr

بنيامين أورتماير: خطاب في مسيرة 19 نوفمبر / تشرين الثاني 2022 إيران ،
FFM Alte Oper (نسخة نصية)

أصدقائي الأعضاء ،
الرفاق الأعضاء ،

لقد بدأت الثورة في إيران لتوها ولا يزال أمامها طريق طويل ، لأنه لا يزال هناك مئات الآلاف من المرتزقة ، والمعادين للثورة لما يسمى بـ "الحرس الثوري" ، بالإضافة إلى الشرطة والجيش - لكن الشيء مؤكد بالفعل: حقيقة أن المرأة قد أخذت زمام المبادرة في بلد ما بهذه الطريقة فريدة من نوعها في تاريخ العالم. لقد اصطحبت الشباب وتلاميذ المدارس والطلاب معهم ، ولكن أيضًا - وهذا مهم - الأكراد والأقليات القومية في جميع أنحاء إيران وكذلك هم العاملون في صناعة النفط والصناعات الأخرى - بداية ثورة. وهذه الثورة لن تتراجع. بعد الإطاحة بنظام الشاه ، هناك طريق واحد فقط للمضي قدمًا اليوم ، ليس العودة إلى الشاه والسافاك ، ولكن إلى الأمام نحو الديمقراطية والديمقراطية الحقيقية.

كان من الواضح منذ البداية أن نظام الملالي الفاشي في إيران هو نظام ديكتاتوري مثير للاشمئزاز أعلن منذ عام 1981 أنه يجب القضاء على إسرائيل. عقدت إيران مؤتمرات دولية مع النازيين بما في ذلك النازيين الألمان هورست ماهر وأخريين لدعم معاداة السامية في جميع أنحاء العالم. وأخيرًا وليس آخرًا: هذه هي الأهمية الدولية للثورة المضادة للنظام الإيراني ، ودعم حماس وحزب الله والجماعات والمنظمات الفاشية الأخرى العاملة في العالم. الصواريخ التي تستهدف إسرائيل ، وليس أوكرانيا فقط ، تستند أيضًا إلى الدعم الإيراني.

ولكن ، ما هو أكثر أهمية بالنسبة لي: الوظيفة العظيمة للمرأة الإيرانية بالنسبة لجميع النساء الديمقراطيات الأخريات في جميع أنحاء العالم اللاتي يدافعن عن التضامن ، والمضطهدات أيضًا في بلدانهن.

كيف يمكن ألا تمس ، حتى لو كنت امرأة فلسطينية ، عندما ترى كيف تتعرض النساء في إيران للقمع ، وكيف يقاتلن وكيف يتم قتلهن. يجب أن يمس هذا كل قلب ولهذا ، حتى لو استغرق الأمر عدة أجيال ، فأنا مقتنعة ، مقتنعة تمامًا ، أن مثال النساء المقاتلات في إيران اليوم لن يُنسى في عدة أجيال ، أن النساء ، سواء كان ذلك في إسرائيل. سواء في قطاع غزة أو في أفغانستان ، سوف نحذو حذو هذا النموذج. لأن ما يمكن أن يكون أكثر أهمية من محاربة "فرق تسد" في جميع أنحاء العالم. بهذا أغلق:

أهم شيء في العالم هو تضامن "ملعون هذه الأرض" ضد الاستغلال والقمع. أتمنى ثورة منتصرة.

<https://youtu.be/i6ugMxnTYrE>

Rede von Prof. Dr. Benjamin Ortmeier (Goethe-Universität Frankfurt/M) auf der Kundgebung der iranischen Studierenden in der Goethe-Universität 30.12.2022 Dr. Benjamin Ortmeier

Schau dir Benjamin Ortmeiers Video an! #TikTok

<https://vm.tiktok.com/ZMF4AjMsd/>

Übersetzung

الطلاب لعب لقد: النشاطاء الزملاء أعزائي: الواقع في يعني هذا أن تعلم أنت ، الطلاب زملائي أعزائي بالإنسانية العلم يهتم أن يجب جيداً دوراً ، دائماً ليس للأسف ، الأحيان من كثير في العالم أنحاء جميع في لم إذا. العلمية الأخلاق ترك - نموذجاً سيكون أينشتاين ألبرت - سياسياً مشارك غير عالم. والبشرية سابقاً عضواً بصفتي. أخلاقياً نفسه حرم فقد ، الرأي عن التعبير حرية قمع وضد ، العلم قمع ضد يتحدث هنا ليست جوته لجامعة التنفيذية اللجنة أن علمت عندما صدمت ، جوته جامعة في الشيوخ مجلس في الناجين أحد أسس ، عديدة سنوات قبل جيداً ليس هذا - أيضاً هنا المحاضرين من العشرات أرى لا. اليوم ، هنا التربوية للعلوم أستاذاً كان الذي ، جوهي إرنست ، الهولوكوست من (فرنسا في الأرض تحت) في ذلك كان. جوته جامعة من ، فرانكفورت من المضطهدين العلماء مع التضامن لإظهار مبادرة من جاءوا ، الفرار إلى واضطروا للتعذيب تعرضوا الذين ، للاضطهاد تعرضوا الذين العلماء. الستينيات ثم ، هنا الناس رعاية نحاول أن علينا كان ، 1973 عام تشيلي بعد ثم. الشاه نظام ، الفاشي إيران نظام العلماء هؤلاء - العالم أنحاء جميع من ثم ، إيران من الخميني علماء بعد ثم ، تركيا في العسكري الانقلاب في حتى ، العالم أنحاء جميع في العلماء أن الأمر في ما كل. والعدالة القانون أجل من يناضلون الذين في أو إيران في سواء - الإسكندرية - العربية الجزيرة شبه في أو الصين في سواء ، للعلم الأولى الأيام المنطق الحقائق وعلى الحقائق على: بقوة عنهم الدفاع ويجب ركيزتين إلى استندوا ، القديمة اليونان أشير أن أود والتي ، القديمة الإنسانية الفضائل إلى بالإضافة ، والمنطق الحقائق بين الجمع يجب. للدليل يسهل نقاط أربع هناك. الأكاديمية الحرية أجل من الكفاح في كبيرة أهمية ذات أيضاً لأنها اليوم إليها هذه لأن ، أمميون هو العلوم في يشارك من كل. والكفاية ، والحصافة ، والشجاعة ، العدل: تذكرها علينا يجب أنه نعلم الأكاديمية الحرية أجل من يناضل من كل. العالم في مكان كل في تنطبق المبادئ أن وآمل مختلطة بمشاعر إيران في يحدث ما أرى أنا. اللائق غير والسلوك والجبن والغباء الظلم محاربة في ذلك في بما الجميع ، الكردية المناطق في الناس أيضاً ولكن والشباب النساء شيء كل فوق يكون وأيضاً كبيرة وحكمة بالعدالة كبير بإحساس ، كبيرة بشجاعة النظام هذا ضد يقاتلون الذين المصانع النظام هذا تحدي في نستمر وسوف إيران في الشبكة المجازر ضد والضرورية المناسبة بالوسائل.

Rede von Benjamin Ortmeyer auf dem Goetheplatz in Frank- furt am Main am 7.12.2022

أول كان ، ألمانيا في الطلاب حركة .طلاب مجرد الأمر كان لقد - الأعضاء الطلاب ، الأعضاء الرفاق ، الأعضاء أصدقائي اليهود السكان ضد بعمل اليهود أعداء قام عندما 1812 عام هايدلبرغ في طلاباً عام 200 من أكثر منذ قاتلوا الذين الطلاب بين من للأسف الطلاب كان ، النازي العصر في ، أخرى ناحية من .أيديهم في بالسيوف اليهود أعداء الطلاب هؤلاء طرد ، تعرف أنت وبالطبع ، الطلابية الحركة في الخاص تاريخه بلد لكل .منهم العظمى الغالبية تبعهم الذين ، النازيين اتبع من أول في وألمانيا فرنسا في كبيرة طلابية حركة هناك كانت 1968 عام في .مني بكثير أفضل إيران في الطلابية الحركة تاريخ الثورة .الثورة معاقل هي الجامعات فإن الدعوة وبحسب ثورة .العالم في المظالم من العديد وضد الشاه نظام ضد الوقت ذلك يمكن لا شيء أنها أيضاً الثورة تعني .إيران في الرجعية الحكومة مع تنازلات هناك يكون لن أنه يعني .ومهمة كبيرة كلمة اتجاه في ، اليوم الاتجاه هذا في تتحرك إيران في والحركة الناس من الكثير تتطلب فهي ، بمفردهم الطلاب ينفذه أن فليده ، أيضاً ضعيفاً ليس إيران في الثورة خصم أن كما . .الكردية الحرية حركة مع جنب إلى جنباً الاتجاه وفي المصانع خصماً ليس وحده هذا . "الثوري الحرس" بعبثية نفسها تسمى التي للثورة المعادية الميليشيا هذه في عضو ألف 100 جملة الوقت ذلك في للطلاب ماركس كارل أعطى ، 1844 عام في ، ألمانيا في 1848 ثورة من سنوات أربع قبل .صغيراً التستر يتم ما وكشف ، القناع كشف أي ، النقد سلاح عن : "النقد سلاح" عن مسؤولون الطلاب أن الواضح من .هنا أكررها بالفعل عايشتها والتي ماركس أعلنها مريرة حقيقة وهي ، "الأسلحة انتقاد محل يحل أن يمكن لا النقد سلاح" لكن .عليه موضوع هناك . "للتعذيب الدولية" .اليوم المرة الحقيقة هذه أكرر أن وأردت - تشيلي مثل أخرى بلدان في الرجعية القوى العديد في ويحدث بالفعل حدث ما ، الإيرانية السجون في يحدث ما . "المعذبين أممية" مع التضامن وهو قلبي من قريب آخر بأساليب معلومات على للحصول أو ، الاعتراف على لحملهم أو ، لترهيبهم الناس تعذيب يتم : هو ، العالم حول السجون من أممية" هي هذه - السجون من خرجوا والذين نجوا الذين أولئك .الأخرين المقاتلين عن المزيد لمعرفة .طبية-علمية شبه بحياتهم مميزون لأنهم ، المعذبين الأشخاص هؤلاء خاص بشكل نعتني أن علينا وبالطبع .العالم أنحاء جميع في "التعذيب يريدون كانوا إذا ما أو عنه التحدث يريدون كانوا سواء ، المعذبين مع التضامن لإظهار تضامننا من مهم جزء وهو نقطة الألمان للسياسيين المزدوجة المعايير .معهم نكون وأن احتضانهم إلى بحاجة نحن :ذلك حيال الصمت .به الاحتفاظ لا أنا .فيهم يظهر .المزدوجة المعايير يسمى ما حول ، الألمان السياسيين عن شيئاً أقول أن أود ، توافق لا ربما ، أخيرة منذ واضح واحد هدف فليدهم ، إيران في الأمور يدفعوا لن .السياسيين هؤلاء في أمل ولا بهم أو من ولا ، الناس هؤلاء أحب يتعرضون الذين العالم وحول إيران في الناس على يتعين .ربح ، ربح ، ربح :كلمات ثلاث في تلخيصه ويمكن عقود .جزئياً شكراً .أقولها أن أردت التي أهمية الأكثر النقطة هي هذه - أنفسهم على الاعتماد والقمع للاستغلال

**Benjamin Ortmeier:
Rede auf der
Kundgebung
19.11.2022 Iran, FFM
Alte Oper, (Abschrift)**

**Weltweite Veranstaltung zum
Gedenken an die Opfer des stillen
Massakers im November 2019 im
Iran**

**Seien Sie dabei um eine
Wiederholung zu verhindern!**

Die Zeit ist gekommen!

**Unterstützen Sie die Revolution
im Iran!**

**Frankfurt Alte Oper
am 19.11.2022
um 16:30 Uhr**

Benjamin Ortmeier'in 19.11.2022 tarihli İran mitingi konuşması, Alte Oper/Frankfurt (transkript)

Sevgili arkadaşlar, Sevgili yoldaşlar,

İran'da devrim daha yeni başladı ve daha gidecek epey yolu var çünkü hâlâ yüzbinlerce paralı asker, sözde Devrim Muhafızları'nın karşı-devrimcileri, polis ve ordu var – ama şimdiden kesin olan şey şu:

Kadınların bir ülkede bu şekilde liderliği ele geçirmesi dünya tarihinde bir ilk: Çocukları, gençleri, öğrencileri, üniversite öğrencilerini yanlarına aldılar ve aynı zamanda – bu oldukça önemli – İran'ın her yerindeki Kürtler'in, ulusal azınlıkların, ayrıca petrol endüstrisindeki ve diğer endüstrilerdeki işçilerin de desteğini kazandılar – bu bir devrimin başlangıcı.

Ve bu devrim geri adım atmayacak. Şah rejimi devrildikten sonra bugün gidilecek tek yol, Şah'a ve SAVAK'a değil, demokrasiye, gerçek demokrasiye doğru.

İran'ın ruhani faşist rejiminin korkunç bir diktatörlük olduğu, başından beri, daha 1981'de İsrail'in yok edilmesi gerektiğini ilan ettiğinde belliydi. İran, dünya çapında antisemitizmi desteklemek için Alman Nazisi Horst Mahler ve benzerleriyle ortak uluslararası konferanslar düzenledi.

Ve son olarak, İran rejiminin uluslararası karşı-devrimci rolü, onun Hamas, Hizbullah ve dünya çapında faaliyet gösteren diğer faşist grup ve örgütlere verdiği destek anlamına geliyor. Sadece Ukrayna'yı değil, İsrail'i hedef alan füzeler de İran'ın desteğine dayanıyor.

Ama benim için daha da önemli olan şey, İranlı kadınların, dünya çapında dayanışma gösteren tüm demokratik kadın hareketleri için örnek teşkil etmesidir – ki o kadınlar da kendi ülkelerinde ezilmektedirler.

İran'da kadınların nasıl ezildiğini, zulme karşı nasıl savaştığını ve nasıl öldürüldüğünü gördüğünüzde, Filistinli bir kadın olsanız bile, bir şey hissetmemeniz mümkün mü? Bu her yüreğe dokunmalı ve bu yüzden, bugün İranlı kadınların mücadelesin nesiller sürecektir olsa bile unutulmayacağına, İsrail'de olsun, Gazze Şeridi'nde olsun, Afganistan'da olsun, kadınların onların izinden gideceğine kesinlikle inanıyorum. Çünkü dünya çapında "böl ve yönet" politikalarına karşı mücadeleden daha önemli ne olabilir? Bununla bitiriyorum:

Dünyada en önemli şey, sömürüye ve zulme karşı 'yeryüzünün lanetlileri'nin dayanışmasıdır. Devrimin zafere ulaşmasını diliyorum.

<https://youtu.be/i6ugMxnTYrE>

Prof. Dr. Benjamin Ortmeier'in (Goethe Üniversitesi Frankfurt/M) 30.11.2022 tarihinde Goethe Üniversitesi'ndeki İranlı öğrencilerin mitinginde yaptığı konuşma

Sevgili öğrenci arkadaşlarım, bunun aslında şu anlama geldiğini biliyorsunuz: Sevgili mücadele arkadaşlarım: Öğrenciler bütün dünyada, ne yazık ki her zaman olmasa da çoğu zaman iyi bir rol üstlenmişlerdir.

Bilim insanlıkla, insancılıkla ilgilenmelidir. Politik olarak tavır göstermeyen bir bilim insanı bilimsel etiği terk etmiştir – Albert Einstein bunun aksine bir örnektir. Bilim insanı eğer bilimin baskı altına alınmasına, ifade özgürlüğünün engellenmesine karşı çıkmazsa, etik olarak kendini diskalifiye etmiş demektir.

Goethe Üniversitesi Senatosu'nun eski bir üyesi olarak, Goethe Üniversitesi Yönetimi'nin bugün burada bulunmadığını duyduğumda şok oldum. Şu an burada onlarca öğretim görevlisi de göremiyorum – bu iyi değil.

Fransa'da Naziler'e karşı yeraltı direnişinde yer alan, Holokost'tan kurtulduktan sonra Frankfurt'ta eğitim profesörü olan Ernest Jouhy, 1960'lı yıllarda zulüm gören bilim insanlarıyla dayanışma amacıyla Goethe Üniversitesi'nde bir girişim kurmuştu. İşkence gören ve kaçmak zorunda kalan bu bilim insanları, o dönemde faşist İran rejiminden, Şah rejiminden kaçıyorlardı. Sonra onların yerini, 1973'te Şili'deki faşist darbeden, sonra Türkiye'deki askeri darbeden, sonra Humeyni'den, sonra dünyanın her yerinden kaçmak zorunda kalan, hukuk ve adalet için mücadele eden pek çok bilim insanı aldı.

Dünyanın her yerindeki bilim insanları, bilimin ilk günlerinden itibaren ister Çin'de ister Arabistan'da, İskenderiye'de, ister İran'da ya da antik Yunan'da olsun, tavizsiz bir şekilde savunulması gereken iki temele dayanıyorlardı: Gerçeklere ve mantığa, kanıtlara. Gerçekler ve mantık, eskiden bu yana var olan hümanist erdemlerle de birleştirilmeliydi ve birleştirilmelidir, çünkü söz konusu erdemler, bilimsel özgürlük için verilen mücadelede de büyük önem taşımaktadırlar. Bu akılda tutması oldukça kolay olan dört erdem, adalet, cesaret, akıl ve sağduyudur.

Bilimle uğraşan bizler enternasyonalist bir bakış açısına sahibiz, çünkü bu ilkeler dünyanın her yerinde geçerlidir. Bilimsel özgürlük için mücadele eden bizler, adaletsizliğe, aptallığa, korkaklığa ve sağduyudan uzak davranışlara karşı mücadele etmemiz gerektiğini biliyoruz.

İran'da olanları hem üzülerken hem umutlanarak izliyorum. Umuyorum ki orada özellikle kadınlar, gençler, aynı zamanda Kürt bölgelerindeki insanlar, fabrikalarda bu rejime karşı mücadele edenler, olası katliamlara karşı büyük bir cesaretle, büyük bir adalet duygusuyla, büyük bir bilgelikle ve aynı zamanda uygun ve gerekli araçlarla direnecek, bu rejime karşı durmaya devam edeceklerdir.

Benjamin Ortmeier'ın Frankfurt Goetheplatz'ta yaptığı 7.12.2022 tarihli konuşma

Sevgili dostlar, Sevgili yoldaşlar, Sevgili öğrenciler,

Öğrenci Hareketleri

Almanya'da ilk mücadele veren öğrenciler yaklaşık 200 yıl önce, 1812'de Heidelberg'deki öğrencilerdi. Yahudi düşmanları Yahudi nüfusuna saldırdığında, bu öğrenciler ellerinde mızraklarla onları uzaklaştırdılar. Nazi döneminde ise, öğrenciler ne yazık ki büyük çoğunlukla Nazileri ilk takip edenler arasındaydı.

Dolayısıyla her ülkenin kendi öğrenci hareketi tarihi var, İran öğrenci hareketinin tarihini benden çok daha iyi biliyorsunuz elbette. 1968'de Fransa ve Almanya'da Şah rejimine ve dünyadaki pek çok adaletsizliğe karşı büyük öğrenci hareketleri vardı.

Devrim

Bu eylem çağrısında şöyle bir ifade yer alıyor: Üniversiteler devrimin kaleleridir. Devrim büyük ve önemli bir kelime. Devrimden söz etmek, İran'daki gerici hükümetle hiçbir uzlaşma yapılmayacağı anlamına geliyor. Devrim aynı zamanda, bunun sadece öğrenciler tarafından yapılabilecek bir şey olmadığı, çok daha fazla insan gerektiği anlamına da geliyor. İran'daki öğrenci hareketlerinin, işçi ve Kürt özgürlük hareketleriyle birlikte bugün ilerlediği yön de budur. İran'daki devrim karşıtlığı da zayıf değil elbette, kendisine saçma bir şekilde "Devrim Muhafızları" diyen bu karşı devrimci milis örgütünün 100.000 üyesi var. Tek başına bu bile azımsanacak bir düşman değildir.

Karl Marx'ın, Almanya'daki 1848 devriminden dört yıl önce, o zamanın öğrencilerine söylediği bir sözü hatırlatmak istiyorum. Öğrenciler açıkça eleştiri silahından sorumludur; bu silah, maskelerin düşürülmesi ve örtbas edilenin açığa çıkarılmasıdır. Ancak „Eleştirin silahı, silahların eleştirisinin yerini alamaz.“ derken Marx'ın ifade ettiği acı gerçek, Şili gibi diğer ülkelerdeki devrimci güçlerin ilk elden deneyimledikleriydi.

"İşkence Görenler Enternasyonalı"

Benim için çok önemli olan konulardan biri de işkence görenlerle dayanışmaktır. İran hapishanelerinde yaşanan, dünyanın pek çok hapishanesinde yaşanmış ve yaşanmakta olan şey şudur: İnsanları korkutmak, itirafçı olmalarını sağlamak ya da mücadele eden diğer insanlar hakkında bilgi almak için, üstelik bilimsel-tıbbi yöntemler kullanılarak işkence yapılıyor.

Bundan kurtulup hapishanelerden çıkabilenler, dünya çapında bir "İşkence Görenler Enternasyonalı" oluşturmaktadır. Ve elbette bu insanlara özel bir ilgi göstermeliyiz, çünkü onlar ömür boyu işkence görmüşlüklerinin izlerini taşıyacaklar. İşte bu, özellikle işkence gören insanlarla dayanışma içinde olmak, onlar sussa da konuşsa da, dayanışmamızın önemli bir parçasıdır: Onlara sarılmalı ve onların yanında olmalıyız.

Alman siyasetçilerin çifte standardı

Son bir noktaya değineceğim, buna belki katılmazsınız – Alman politikacıların çifte standardına dair bir şey söylemek istiyorum. Bu onlarda kendini açık ediyor. Bu insanları sevmiyorum, onlara inanmıyorum ve bu politikacılardan hiç umudum yok. İran'daki davaya destek olup onu ilerletmeyecekler, onların yıllardır net bir hedefleri var ve bu hedef üç kelimeyle özetlenebilir: Kâr, kâr, kâr. İran'da ve dünyanın her yerinde sömürülen ve ezilen insanlar, kendilerine (ve birbirlerine) güvenmek zorundalar - söylemek istediğim en önemli şey bu. Çok teşekkür ederim.

Benjamin Ortmeier: Rede auf der Kundgebung 19.11.2022 Iran, FFM Alte Oper, (Abschrift)

Benjamin Ortmeier:
Mitingde konuşma 19 Kasım 2022 İran, FFM Alte Oper, (transkript)

<https://youtu.be/i6ugMxnTYrE>

Hevalên hêja,
Rêhevalên hêja,

Soresa Îranê nû dest pê kiriye û hê jî rêyeke dûr û dirêj li pêsiya wê ye, ji ber ku hê jî bi sed hezaran çeteyên kirêt, dij-soresgerên bi navê "Parêzvanên Soresê" û herwiha Polîs û lesker hene. Lê tistek ji niha de diyar e:

Di dîroka cîhanê de yekane ye ku li welatekî jin bi vî awayî pêşengî kirine û Ciwanan, Sagirdan, Xwendekarên û bi taybetî Kurdan û kêmteweyên netewî yên hemû Îranê û her weha karkerên di pêşesaziya petrolê û pêşesaziyên din de bi xwe re rakirin – ve destpêka soresekê ye.

Û ev sores êdî pasve neçe. Pistî ku rejîma Sah hat rûxandin. Îro tenê rêyek li ber vê soresê heye, ne pasvegera Sah û SAVAKê, lê pêş ve ber bi demokrasiyê ve, ber bi demokrasiya rastîn ve.

Ji destpêkê ve diyar bû ku rejîma fasîst ya îranê dîktatoriyek girêz e ku di sala 1981an de ragihandibû ku divê Îsraîl bê hilwesandin. Îran bi Naziyan re û bi Naziyan Alman wekî Horst Mahler û hin yên din re ji bo pistgirtina navnetewî ya dijminayiya cihûyan konferansên navneteweyî dardekir.

Wateya navneteweyî û dijberî soresê ya rejîma Îranê ev e: pistgiriya Hamas, ya Hizbullah û ya kom û rêxistinên fasist yên din. Raketên ku li ser Îsraîlê tên barankirin jî, ne hew yên li ser wan Ukrayna tên barankirin, xwe dispêrin pistgiriya Îranê.

Lê, ya ku ji bo min hê girîngtir e ev e: Fonksiyona dîlan ya Mînakbûyina jinên Îranî ji bo hemû jinên demokrat yên ku li seranserê cîhanê ji bo hevgirtinê radiwestin û bi xwe li li welatên xwe tene tepisandin.

Çawa mumkune ku mirov jê qet bandor nebe, tevi ku mirov jineke Filistinî be jî, dema ku mirov dibîne ku jinên Îranê çawa tên bindestkirin, çawa ser dîkin û çawa tên kustin.

Divê ev her dilê bandor bike û ji ber vê yeke, tevî ku ev çend nîfsan dom bike, ez bawer im, bi tevahî bawer im, ku modela rola îro ya jinên tekoser yê Îranê wê ji gelek nîfsan neyê jibîrkirin, û jin, çi li Îsraîl, çi li Serîda Gazzeyê, çi li Afganîstanê, ev Mînak wê ji xwe re bikin mostere.

Çi heye ku girîngtir e ji têkosîna li dijî "Parçe bike û hukûm bike" li seranserê cîhanê. Bi vê yekê ez axaftina xwe girêdidim:

Tistê herî girîng li cîhanê hevgirtina "xerîbên vî erdî" li dijî kedmêjî û zordarî ye. Ez soresê biserkeftinê hêvî dikim.

Rede von Prof. Dr. Benjamin Ortmeier
(Goethe-Universität Frankfurt/M) auf der Kundgebung der iranischen Studierenden in der Goethe-Universität 30.12.2022 Dr. Benjamin Ortmeier

**Axaftina Prof. Benjamin Ortmeier
(Zanîngeha Goethe Frankfurt/M).
Mîtînga xwendekarên Îranî
li Zanîngeha Goethe 30.11**

Schau dir Benjamin Ortmeiers Video an! #TikTok <https://vm.tiktok.com/ZMF4AjMsd/>

Silav xwendekar û jinên xwendekar, hûn dizanin ku ev gotin bi rastî tê vê wateyê “Hevalên şervan”:
Xwendekarên li seranserî cîhanê gelek caran, mixabin ne her gav, rolek baş listîne.

Divê zanist li ser mirovatiyê xem bike. Zanyarek ku ji hêla siyasî ve têkildar nabe - wekî Albert Einstein - dev ji etîka zanistî berdaye. Heger li dijî qedeyekarin zanistê, li dijî qededexkirina azadiya axiftinê zad dernekeve, nakeve çarçoveya etîkê.

Wek endamekî berê yê Senatoya Zanîngeha Goethe, ez matmayî mam dema bihîstim ku Komîteya Rêveber a Zanîngeha Goethe îro ne li vir e. Ez li vir bi dehan mamosteyan jî nabînim - ev ne baş e. Beriya gelek salan (li Fransayê) rizgarbûyekî ji Holokostê, Ernest Jouhy, ku li vir profesore zanistên perwerdeyê bû. Ji zanîngeha Goethe re hevgirtinê pêşkêş bike, însiyatîfek bi dar xist. Ji bo ku bi zanyarên ji Zanîngeha Goethe yê Frankfurtê hatine qedexekirin bêre.

Ew di salên 60 de bû.

Zanyarên ku îşkenceyê bûn, û caran dawî man birevin, ji rejîma Îranê ya faşîst, rejîma Şah hatin. Piştî wê di sala 1973 me wa derbasî Çîlê kir, piştî çekdariya leşkerî li Tirkîyê, piştî Chomeini u Zanyarên ji Îranê, piştî wê jî Zanyarên ji seranserî cîhanê - Zanyarên ku ji bo rastî û mafê mirova têkoşîn dikin !

Zanyarên li seranserî cîhanê, ji destpêkê ve, li Çînê, li Erebaşistan - Alexandria - li Îranê an jî li Kurdistanê, li ser du stûnan rawestiyane û divê ew bi xurtî werin parastin: li ser rastiyan û li ser mantiq, li ser sanidan/delîl. Rastî û mantiq divê bêne hev bi adet mirovî yê kevînar ji. Ew en ku ez îro dixwazim balê bikişînin ser, ji ber ku di têkoşîna azadiya akademîk de jî xwedî babetek mezinin.

Çar xal hene ku bi hêsanî tene bîra wan: Edalet/ Rastî , Ceger, Zanist û di cih xwe xwenîşan bide. Em hemû yê ku bi zanistê re mijûl dibin, enternasyonalîst in, ji ber ku ev prensîb li her derê cîhanê tene be kar anîn.

Hemû kesên ku ji bo azadiya akademîk têkoşîn dike dizanin ku divê em li dijî neheqiyê, li dijî ehmeqiyê, li dijî tirsonektiyê û li dijî helwestên şaş rabin.

Ez bi çavên rengîn û bi çavên xemgîn li ser çalakîyên ku di Îranê dinêrim û hêvîdar im ku berî her tiştî jin, ciwan, lê her weha gelên herêmên kurdî, her kes, di nav kargehan de, ku li dijî vê rejîmê şerê dikin bi warekî mezin. bi edaleteke mezin, bi aqilmendiyeke mezin û pêwîst li hember qetlîamên ber çav li Îranê dijî vê rejîmê berdewam bin!

**Benjamin Ortmeyer: Rede
auf der Kundgebung
19.11.2022 Iran, FFM Alte
Oper, (Abschrift)**

Chères amies, chers amis,

Chères et chers camarades,

La révolution en Iran ne fait que commencer, elle a encore beaucoup à faire, car il y a encore les centaines de milliers de miliciens mercenaires, les contre-révolutionnaires des soi-disant "Gardiens de la révolution", ainsi que la police et l'armée - mais une chose est déjà certaine :

Le fait que les femmes aient ainsi pris les devants dans un pays est unique dans l'histoire mondiale, elles ont entraîné avec elles les jeunes, les écoliers, les étudiants, mais aussi - et c'est important - les Kurdes et les minorités nationales de tout l'Iran, ainsi que les employés de l'industrie pétrolière et d'autres secteurs industriels - le début d'une révolution.

Et cette révolution ne reviendra pas en arrière. Après le renversement du régime du Shah, il n'y a aujourd'hui qu'un seul chemin pour aller de l'avant, pas un retour au Shah et à la SAVAK, mais un retour à la démocratie, à la vraie démocratie.

Il est clair depuis le début que le régime théocratique (clérical-fasciste) iranien est une dictature répugnante qui avait déjà proclamé en 1981 qu'Israël devait être détruit. L'Iran a organisé des conférences internationales avec les nazis, y compris les nazis allemands, Horst Mahler, et d'autres, afin de soutenir l'hostilité envers les juifs dans le monde entier.

Et enfin, et non des moindres : c'est l'importance contre-révolutionnaire internationale du régime iranien, le soutien au Hamas, au Hezbollah et à d'autres groupes et organisations fascistes agissant dans le monde. Les missiles lancés sur Israël, et pas seulement sur l'Ukraine, reposent également sur le soutien de l'Iran. Mais, ce qui est encore plus important à mes yeux, c'est le formidable exemple que les femmes iraniennes donnent à toutes les autres femmes de bonne volonté qui luttent pour la solidarité dans le monde et qui sont également opprimées dans leur pays.

Comment est-il possible de ne pas être touchée, même si l'on est une femme palestinienne, quand on voit comment les femmes sont opprimées en Iran, comment elles se battent et comment elles sont assassinées. Cela doit toucher chaque cœur et c'est pourquoi, même si cela prend plusieurs générations, je suis convaincue, tout à fait convaincue, que l'exemple aujourd'hui des femmes qui luttent en Iran ne sera pas oublié dans plusieurs générations, que les femmes, que ce soit en Israël, que ce soit dans la bande de Gaza, que ce soit en Afghanistan, imiteront cet exemple. Car qu'y a-t-il de plus important que la lutte contre le "diviser pour mieux régner" dans le monde ? C'est ainsi que je conclurai :

La chose la plus importante au monde est la solidarité des "damnés de la terre" contre l'exploitation et l'oppression. Je souhaite une révolution victorieuse.

Traduit avec www.DeepL.com/Translator (version gratuite)

<https://youtu.be/i6ugMxnTYrE>

**Rede von Prof. Dr. Benjamin Ortmeier
(Goethe-Universität Frankfurt/M) auf der Kundgebung der
iranischen Studierenden in der Goethe-Universität Discours du
professeur Dr. Benjamin Ortmeier (Université Goethe de
Francfort/M) lors de la manifestation des étudiants iraniens à
l'Université Goethe 30.12.2023**

Chers camarades étudiants,- vous savez que cela signifie en fait : Chers camarades combattants : les étudiants du monde entier ont souvent, malheureusement pas toujours, joué un bon rôle.

La science devrait se préoccuper d'humanité, d'humanisme. Un scientifique qui ne s'engage pas politiquement - Albert Einstein serait au contraire un modèle - a abandonné l'éthique scientifique. S'il ne s'oppose pas à l'oppression de la science, à l'oppression de la liberté d'expression, il s'est disqualifié sur le plan éthique.

En tant qu'ancien membre du conseil d'administration de l'université Goethe, j'ai appris avec effroi que la présidence de l'université Goethe n'était pas présente ici aujourd'hui. Je ne vois pas non plus des dizaines de professeurs ici maintenant - ce n'est pas bon.

Il y a de nombreuses années, un survivant de l'Holocauste, Ernest Jouhy, qui était professeur de sciences de l'éducation ici, a fondé une initiative pour montrer sa solidarité aux scientifiques persécutés de Francfort, de l'université Goethe. C'était dans les années 60. Les scientifiques qui ont été persécutés, torturés et qui ont dû fuir venaient alors du régime fasciste iranien, du régime du Shah. Ensuite, après le Chili en 1973, nous avons dû essayer d'encadrer les gens ici, puis le coup d'État militaire en Turquie, puis après Khomeiny, des scientifiques d'Iran, puis du monde entier - tous des scientifiques qui luttent pour le droit et la justice.

Le fait est que les scientifiques du monde entier, même aux débuts de la science, que ce soit en Chine, en Arabie – à Alexandrie -, en Iran ou dans la Grèce antique, se sont appuyés sur deux piliers qu'il faut défendre bec et ongles : Sur les faits et sur la logique, sur les preuves. Il faut associer les faits et la logique, et aussi les anciennes vertus humanistes auxquelles je voudrais faire référence aujourd'hui, car elles sont d'une grande importance dans la lutte pour la liberté de la science. Il s'agit de quatre points que l'on peut facilement retenir : Justice, courage, sagesse et adéquation.

Nous tous qui sommes concernés par la science, nous sommes internationalistes, car ces principes sont valables partout dans le monde. Nous tous qui nous battons pour la liberté de la science, nous savons que nous devons lutter contre l'injustice, contre la bêtise, contre la lâcheté et contre un comportement inapproprié.

Je vois avec un œil qui rit et un œil qui pleure ce qui se passe en Iran, et j'espère que là-bas, les femmes surtout, les jeunes, mais aussi les gens des régions kurdes, tous ceux qui luttent contre ce régime, y compris dans les usines, lutteront avec un grand courage, avec un grand sens de la justice, avec une grande intelligence et aussi avec des moyens adéquats et nécessaires contre ce régime.

Schau dir Benjamin Ortmeiers Video an! #TikTok

<https://vm.tiktok.com/ZMF4AjMsd/>

Rede von Benjamin Ortmeier auf dem Goetheplatz in Frankfurt am Main am 7.12.2022

Discours de Benjamin Ortmeier sur la Goetheplatz à Francfort-sur-le-Main le 7.12.2022

Chères amies et chers amis, chers camarades, chères étudiantes et chers étudiants - avant, il n'y avait que des étudiants.

Mouvement des étudiants

En Allemagne, les premiers étudiants à s'être battus, il y a plus de 200 ans, étaient des étudiants de Heidelberg en 1812. Lorsque les ennemis des juifs s'en sont pris à la population juive, ces étudiants, épée à la main, les ont chassés.

En revanche, à l'époque nazie, les étudiants ont malheureusement été parmi les premiers à suivre les nazis, dans leur grande majorité.

Ainsi, chaque pays a sa propre histoire du mouvement étudiant, vous connaissez bien sûr beaucoup mieux que moi l'histoire du mouvement étudiant iranien. Il y a eu en 1968 en France et en Allemagne le grand mouvement des étudiants, à l'époque contre le régime du Shah et contre de nombreuses injustices dans le monde.

Révolution

Les universités sont des hauts lieux de la révolution, dit l'invitation. Révolution est un grand mot, un mot important. Il signifie que l'on ne fera pas de compromis avec le gouvernement réactionnaire iranien. Révolution signifie aussi que c'est une chose qui ne peut pas être réalisée par les étudiants seuls, il faut beaucoup plus de gens pour cela et c'est dans cette direction que le mouvement en Iran se dirige aujourd'hui, dans la direction des usines et dans la direction commune avec le mouvement de liberté kurde. L'adversaire de la révolution en Iran n'est pas non plus faible, il compte 100.000 personnes dans cette organisation de milice contre-révolutionnaire qui s'appelle absurdement "Gardiens de la révolution". Rien que ça, ce n'est pas un petit adversaire.

Quatre ans avant la révolution de 1848 en Allemagne, en 1844, Karl Marx a donné aux étudiants de l'époque une phrase que je répète ici. Les étudiants sont clairement responsables de "l'arme de la critique" : L'arme de la critique, c'est-à-dire de la mise à nu, de la découverte de ce qui est dissimulé. Mais "l'arme de la critique ne peut pas remplacer la critique des armes", une vérité amère que Marx exprime et que les forces révolutionnaires d'autres pays, comme le Chili, ont déjà expérimentée à leurs dépens - et c'est cette vérité amère que je voulais répéter aujourd'hui.

"L'Internationale des torturés".

Il y a un autre sujet qui me tient à cœur, c'est la solidarité avec l'"Internationale des torturés". Ce qui se passe dans les prisons iraniennes, ce qui s'est déjà passé et se passe dans de nombreuses prisons dans le monde, est le suivant : Que l'on torture des gens pour les intimider, pour leur faire avouer des choses, ou encore pour obtenir des informations sur d'autres personnes en lutte par des méthodes quasi scientifiques et médicales. Ceux qui ont survécu à cela et qui sortent des prisons - c'est une "Internationale des torturés" dans le monde entier. Et nous devons bien sûr nous occuper tout particulièrement de ces torturés, car ils sont marqués à vie et c'est une part importante de notre solidarité que de nous solidariser avec eux, qu'ils veuillent en parler ou qu'ils veuillent se taire : Nous devons les serrer dans nos bras et être avec eux.

Double morale des politiciens allemands

Un dernier aspect, peut-être n'êtes-vous pas d'accord, je voudrais dire quelque chose sur les hommes politiques allemands, sur ce qu'on appelle la double morale. Cela se voit chez eux. Je n'aime pas ces gens, je ne crois pas en eux et je n'ai aucun espoir en ces hommes politiques. Ils ne feront pas avancer les choses en Iran, ils ont un seul objectif clair depuis des décennies et cela peut se résumer en trois mots : Profit, profit, profit. Les gens qui sont exploités et opprimés en Iran et dans le monde entier ne doivent compter que sur eux-mêmes - c'est le point le plus important que je voulais encore dire. Merci beaucoup.

VIDEO:

<https://youtu.be/z9Oh0b27nXU>

Hochschule und Forschung

Protest gegen das Regime in Teheran

Mit einer Kundgebung an der Frankfurter Goethe-Universität unterstützen Studenten die iranischen Demonstranten. Ein wichtiger Akteur fehlt jedoch.

Von Anna Nowaczyk

Solidarität: Teilnehmer einer Protestkundgebung an der Goethe-Uni für die Studenten in Iran Bild: Maximilian von Lachner

Frankfurt · Am 7. Dezember 1953 erschossen iranische Polizisten bei einer Demonstration drei Studenten. Seither wird jedes Jahr an die Opfer erinnert, der 7. Dezember ist in Iran zum nationalen Studententag geworden. Hassan Manouchehri wird auch in diesem Jahr innehalten – und dabei nicht nur an die Opfer aus dem Jahr 1953 denken, sondern insbesondere auch an die Studenten, die in den

vergangenen drei Monaten wegen ihrer Proteste in Iran getötet, gefoltert oder inhaftiert wurden. „Iranische Studierende waren immer schon Kern der sozialen Veränderung“, sagt Manouchehri eine Woche vor dem iranischen Studententag.

Er steht auf einer kleinen Bühne, die auf dem Theodor-W.-Adorno-Platz der Goethe-Universität aufgebaut ist. Rund 250 Leute hören ihm zu, viele von ihnen halten Schilder in die Luft oder tragen eine Armbinde, auf der vor dem Hintergrund der iranischen Flaggenfarben die Worte „Women, Life, Freedom“ gedruckt sind. Die Kundgebung hat Manouchehri gemeinsam mit Studenten der Goethe-Universität organisiert, nachdem das internationale Kollektiv „Iranian Scholars for Liberty“ weltweit Universitäten zu Protesten aufgerufen hatte. Mehr als 200 Hochschulen, Studentenvereinigungen und Universitäten sind beteiligt.

Viele haben auch in Deutschland Angst

In Frankfurt beginnt die Solidaritätsaktion mit einer Schweigeminute. Darauf folgen viele Reden, es wird gemeinsam gesungen und getanzt, Videozuschnittschnitte aus Iran werden gezeigt und Botschaften von Studenten aus Teheran und Maschhad vorgelesen. „Ich möchte an die Studierenden hier appellieren, die Revolution zu unterstützen, wo ihr nur könnt“, sagt die 25 Jahre alte Donna, die durch die Veranstaltung führt und ihren Nachnamen lieber nicht nennen möchte – zum eigenen Schutz und dem ihrer Familie und Freunde aus Iran.

Dass die Proteste iranischer Studenten auch in Deutschland oft von Vorsicht und Angst begleitet werden, zeigt an diesem Nachmittag auch eine junge Schülerin aus Frankfurt. Sie selbst habe keine iranischen Wurzeln, erklärt sie. Stellvertretend für ihre iranischen Freunde tritt sie trotzdem auf und liest die Worte ihrer Mitschüler vor, die sich mit öffentlicher Kritik am iranischen Regime zurückhalten.

„Mehr Sanktionen gegen das Terrorregime“

Auch Hassan Manouchehri weiß, welche Folgen Regimekritik in Iran nach sich ziehen kann. Der 32 Jahre alte Pädagoge floh vor sieben Jahren aus Iran nach Deutschland. Sein Studium schloss er an der Universität Mainz ab, begonnen hat er es aber in der iranischen Stadt Schiras. Noch während des Studiums beteiligte sich Manouchehri regelmäßig an Protesten gegen den Staat. Dreimal wurde er dafür schon inhaftiert, er und seine Freunde kennen die Sicherheitskräfte des Mullah-Regimes. Zwei von ihnen sitzen auch derzeit wieder im Evin-Gefängnis, das vor allem für den brutalen Umgang mit Insassen bekannt ist. „Vor zwei Monaten habe ich noch mit ihnen gesprochen, danach ist der Kontakt abgebrochen“, sagt Manouchehri.

Er sieht gerade jetzt bei den iranischen Studenten ein großes Potential, den Systemwandel voranzutreiben. Außerhalb des iranischen Staats könnten junge Menschen vor allem helfen, indem sie ihre politische Macht ausschöpfen, sagt er: „Am besten ist es, wenn man versucht, die eigenen Politiker zu erreichen und Druck auszuüben, damit sie mehr Sanktionen gegen das Terrorregime durchsetzen.“ Manouchehri selbst plant weitere Kundgebungen und möglichst öffentlichkeitswirksame Proteste in Frankfurt. Gerade erst sei es ihm gelungen, Kontakt zu iranischen Oppositionspolitikern im Ausland aufzubauen, erzählt er.

Der Protest wird internationaler

Immer stärker formieren und vernetzen sich Widerstände gegen das Mullah-Regime auch außerhalb der iranischen Landesgrenzen, der Studentenprotest wird zunehmend internationaler. Eine wichtige Instanz wird dabei allerdings noch vermisst. So erscheint am Mittwoch kein Mitglied des Universitätspräsidiums. Als einziger Vertreter spricht Benjamin Ortmeier, Professor für Erziehungswissenschaften, der sowohl seine Kollegen als auch den Universitätspräsidenten für ihr Fernbleiben kritisiert.

Zum Ende der Veranstaltung werden 70 Papierschnipsel aus einem kleinen Käfig gezogen, auf jedem von ihnen steht der Name eines derzeit inhaftierten Studenten in Iran. Bisher sei es der Regierung nicht gelungen, die „Flammen der Revolution zu löschen“, sagt Manouchehri zum Abschluss seiner Rede. 30 Kerzen links der Bühne sollen an junge getötete Iraner erinnern. Sie brennen noch eine Weile weiter, während sich die Veranstaltung nach knapp zwei Stunden langsam auflöst.

